

ското завоеваніе; то са опазило като официаленъ языкъ при двороветъ на владѣтелитъ влашки, арбанасскы, т. е. Албанскы (напр. Георгія Кастріота или Скендербея 1459 г.), но вече силно са измѣнило отъ чужды вліянія. Нѣкои памѣтници отъ 16 17-то столѣтія доказватъ, че народната рѣчь на онуй време почти никакъ вече не сж отличавадала отъ сегашния бѣлгарскый языкъ....»

ПЕРІОДЪ VII-ый.

или

Періодъ слѣдъ-историческый и турскый, койт о обиграща времената на поробванъето на бѣлгарскый народъ отъ османскытъ турцы, като начнемъ отъ 1396 год. до наше време (1872).

§ 61. Византійската Имперія и Османскытъ Турцы, до Мохамеда II-ый, завоевательтъ на Константинополь, въ 1453 год.

Тукъ ный ще хвърлемъ на-бързъ единъ погледъ върху състояніето на византійцытъ и на другытъ народы, които почти въ едно време съ тѣхъ изгубватъ своята независимостъ и ставатъ поданны турскы; за туй и тѣхната исторія са слива вече съ исторіята на завоевателныя народъ ⁽¹⁾.

Слѣдъ софійскыя бой, Баязидъ Илджржмъ са тѣкмѣлъ да удари на Видинъ, за да довърше и послѣднитъ силы на бѣлгарското царство, което са ограничавало токо съ този градъ съ неговата околность; но единъ новъ съперникъ го извика на бор-

(1) Глед. Ввождане въ исторіята ни, стр. 36. и пакъ тука цѣль § 57.